

לוטי סמו
שירים
מילים ומנגינות

לוטי סמו

שירים

מילים ומנגינות

הקלדת השירים ועריכה - מירי כספי

עריכה מוסיקלית וכתובת התווים - שוש הרלינג

עריכה התווים במחשב - עפרה גולן

צילומים מקוריים מאלבומי המשפחה

סריקה, הפקה ועימוד גרפי - אביבית גולן שוץ

שירים מילים ומנגינות

לוטי בנג'מין סמו ז"ל

1920 - 2015

ספר זה הוא פרי יצירתה של לוטי סמו - אמא ברוכת כשרונות.
לוטי סמו נולדה כבת בכורה לתמרה רוזנפלד וסיבי בנג'מין בעיר
רוסה שבבולגריה.

בשנת 1940 הגיעה לוטי לבדה לארץ ישראל בעליה הבלתי לגאלית
והועברה על ידי האנגלים למחנה המעפילים בעתלית.
לאחר שחרורה ממחנה המעפילים בעתלית הכירה לוטי בקיבוץ "גן
שמואל" את אברהם סמו ויחד עברו ל"קיבוץ ד" בחדרה (כיום
קבוץ "יקום").

וכך כתבה באחד משיריה:

"יש לי שפה פשוטה

כי מארץ סלאבית- בולגריה, הגעתי כעולה.

באתי ארצה כנערה, צעירה,

עם אידיאל של חלוצה גדולה.

חיי קיבוץ הייתה השאיפה"

משפחת סמו התרחבה ב"קבוץ ד" שם נולדה הבת הבכורה. לאחר

עזיבת הקבוץ התגוררה המשפחה ב"חדרה" שנים רבות.

ללוטי ואברהם סמו נולדו ארבע בנות. לאחר 32 שנים משותפות

נפטר אבי המשפחה.

המשפחה התרחבה עם הצטרפות ארבעה חתנים והיתה לשושלת

הכוללת תריסר נכדים ומעל לעשרים נינים ואין זה סוף פסוק.

בשנת השמונים לחייה עברה לוטי לביתה ב"כפר ורדים" ובערוב

ימיה התגוררה בבית "סביון" שבקיבוץ "דליה".

לזכרה של לוטי סמו ז"ל שהמשפחה והיצירה היו טעם חייה

המוסיקה והשירה היו חלק בלתי נפרד ומהותי בחיי לוטי סמו. ספר זה הוא אסופה של השירים שהיא כתבה במשך השנים והיוו חלק מפסקול חייה. מילות השירים נכללים בספר בצירוף סריקת כתב ידה. לשירים המולחנים צורפו התווים ומילות השירים שכתבה לוטי סמו.

תוכן ענינים:

- יש לי שפה פשוטה - 30.01.1974 עמ' 8
חזרה בשנים - 04.02.1974 עמ' 12
רחל - 30.02.1974 עמ' 14
דרך ארוכה - 06.02.1974 עמ' 16
זוגות יונים - 03.02.1974 עמ' 18
נְכַדִּי - 03.02.1974 עמ' 22
אורי שלי נכדי - 02.02.1974 עמ' 24
אמא - מוקדש ליום הולדת של בתי שלומית - 29.08.1974 עמ' 28
היום היא נולדה (מיכל בת שלוש) 01.05.1971 עמ' 30
בוקר עם מיכל - 06.02.1974 עמ' 32
חלומות פז - 06.02.1974 עמ' 34
בוקר של חורף - 01.02.1974 עמ' 36
ג'ני שלנו - 07.02.1974 עמ' 40
אהבת חיות - 06.02.1974 עמ' 42
אחרי הגשם - 02.02.1974 עמ' 44
בן היה לי - 02.02.1974 עמ' 46
צער של אם - 01.02.1974 עמ' 48
הנער בחשכה - 30.01.1974 עמ' 50
לזכרו של אישי - 1974 עמ' 52
זיכרון שלא יישכח - געגועים - 04.02.1974 עמ' 52
לזכרך - 03.02.1974 עמ' 56
רגע של ייאוש - 16.04.1973 עמ' 60
ללא מנוחה - 06.02.1974 , תיקון 07.02.1974 עמ' 62
שיר ערש לרון - 14.01.1999 עמ' 64
געגועים - מומבסה 31.03.1974 עמ' 66
המחשבות שלי - מימרות ושירים של לוטי סמו עמ' 68
חיים - 29.10.1988 עמ' 76

תמרה רוזנפלד בנג'מין ושתי בנותיה לוטי וחמדה

תמונות מספרות

לוטי ואברהם סמו

יש לי שפה פשוטה - 30.01.1974

יש לי שפה פשוטה
כי מארץ סלאבית אני עולה.
באתי ארצה כנערה קטנה,
עם אידיאל של חלוצה גדולה,
וחיי קיבוץ הייתה השאיפה.

הייתה לי אם נפלאה,
ילדה אותי - תינוקת קטנה.
ויסורי חיים עברנו בתקווה,
עם עצב והרבה אהבה.
כי מה הם החיים? אם לא צחוק ודמע!
אין בדרכינו חוכמה
בלי סבלנות וסליחה...
אך קשה למיתרי הנשמה,
כתינוקת היא רגישה
וטהורה כאהבת אם נפלאה.

ואני כבר סבתא לנכדים - אבל צעירה,
עם שבילים רבים ודרך ארוכה,
עם הרבה סבל, סבלנות וסליחה!
יש לי שפה פשוטה...
כי למרומו של עולם
גם כך יכול להגיע אדם!
גם כך יכול להגיע אדם.

30.1.1934

יום שישי

Jes li safa psuta!

(recomandări de Josef Parvitz)

Jes li safa psuta! (rezebra ianin)
Pi mi azet slaviti ani ola (Totin)
Igati arta ne naara ktana
Im ideal sel daluta gdola!
Ve haiei nilat aita aseila

Stita l

i aldoe

Ve il

Jam

Ji r

Jm l

Em l

lli

~~At~~

Pe tis

Ve fe

Ve

le me

Jm r

30.1.1934

יום שישי בשבת

יום שישי בשבת -

קי אהרן סמכות אוי אודה -

ימי אודה קדשה קדשה -

ים יום של חלוצים חלוצים!

ווי קיבוץ היה הויצבור!

יהיה לי את הבעיה -

יעזב אותי חילוקי קדשה -

וישגי חיים בכנעו בתיקרה -

ים עצב ורננה האבה!

קי אדם חיים? -

ים אם צורך וז'אש קווי?

אן בכרמל חומת -

בלי סבלנות ושלמה!!

הן קשה להיטקדו פושט -

קתינות ה'כ גישה -

ואצורה קמאת אם טפשא!!

ואני קני סגרה לנחיש, ככל ביצרה -

ים שגלים רבים ונגד כנורה -

ים רננה שגם סבלנות ושלמה!

יום שישי בשבת -

קי באנוח עם יום -

יום חג יקום שגם

לוטי אברהם שלומית מירי תמי ורותי

לוטי אברהם שלומית מירי ותמי 1950

חזרה בשנים - 04.02.1974

שירים כתבתי בלילות בדד,
במשך שבוע אחד בלבד.
המילים חולפות על פני השורה
והמחשבה מולידה יצירה.

לציֹר ולחבר מילים עם מנגינה -
זאת ידעתי כי אני יכולה
אך לכתוב יצירה במילים -
זאת שכחתי מזמן עם הימים.

אני מתרגשת, זה פשוט נפלא!
אפילו עם כל הצניעות שבנשמה.
חיברתי פעם כאשר הייתי נערה
והנה פתאום חזרה רוח הכתיבה .

מרחל עברה בי רוח השירה
ואני פשוט המומה.
כמו רחל אני בודדה
ובלילות חושבת וכותבת שירה.

4 II 1974
Soti Semo Hayara be zamin -

Sirin ratanti ba leilot ~~be~~ ^{bagdad}
Be mesh sarua chat bi-brad
Amilin holfot al pnei asura -
V amahsara molida itira -

~~Ani mitragheset gepasut nigla~~
le taier velchaber milim in moughin
Fot iadati, ki ani ~~ifola~~ ^{ifola}
Ak liktov itira be milim
Fot sahati mi zman in aiamim

Ani mitragheset, gepasut nigla -
Afilu in ebla tmint seba nesama -
hibzati ~~ki~~ ~~be~~ ~~the~~ ~~para~~ ~~naaser~~ ~~aiti~~ ~~naaser~~
Ve me jiton hazar roach a'aktim -

Elle Rachel avra bi nitch asira
Ve ani pasut amuma -
Ramoh Rachel ani levada
U ba leilot ~~mitragheset~~ ~~gepasut~~ ~~nigla~~ ~~itira~~
u ba leilot ~~hozvet~~ ~~reketeret~~ ~~stira~~
" " " "

סתיו - 1973

שוב עת הסתיו הגיעה,
רוחות נושבות, עלים נושרים,
עצב עמוק שורר בלב.

13
milim moughin
Soti Semo
Star gel 1973 -
et astav iglia!
det mosvot -

עצב עמוק שורר בלב.
על זיכרונות ועל אדם,
שלא ישוב – לא, לא, לא ישוב כבר לעולם.

כמה חבל שלא נראה את חיוכו,
כמה חבל שלא נשמע את קולו,
אך יש מילים רק לאמור,
כי תמיד, תמיד נזכור.

שוב עת הסתיו הגיעה,
עצב עמוק שורר בלב.
על זיכרונות ועל אדם,
שלא ישוב כבר לעולם.

אך זיכרונות הם זיק של אור,
אך זיכרונות לעולם נשמור,
כי רק מילים יש לאמור,
כי תמיד, תמיד נזכור.

שוב עת הסתיו הגיעה,
רוחות נושבות עלים נושרים,
עצב עמוק שורר בלב.
עצב עמוק שורר בלב.

סתיו

לוטי סמו / 1973

1 2 3 4
 נוש לים - ע בות-נוש חות-רו עה-גי-ה סתיו-ה עת שוב

5 6 7 8 9
 מוק-ע צב-ע לב-ב רר-שו מוק-ע צב-ע רים

10 11 *Fine* 12 13 14
 ש דם-א על-ו נות-רו-זכ על לב-ב רר-שו

15 16 17 18 19
 ש-בלח-מה-כ לם-עו-ל כבר-שוב-י לא לא לא שוב-י לא

20 21 22
 נש-לא-ש בלח-מה-כ כו-יו-חי את אה-גר לא

23 24 25
 ת-מיד-ת-כי מור-א-ל רק לים-מי יש אך לו-קו את מע

26 27 28 29
 מוק-ע צב-ע עה-גי-ה סתיו-ה עת שוב כור-נו מיד

30 31 32 33 34
 דם-א על-ו נות-רו-זכ על לב-ב רר-שו

35 36 37 38
 אור של זיק הם נות-רו-זכ אך לם-עו-ל כבר שוב-י לא-ש

39 40 41
 כי כור-נו לם-עו-ל נות-רו-זכ אך

42 43 44 *D.C. al Fine*
 כור-נו מיד-ת-כי מור-א-ל יש לים-מי רק

הכול עף הכול פורח,
הכול ירוק וצומח,
אך השמחה מליבי נעלמה,
בעיני עצב עמוק ודמעה.

למה, למה אין צדק בעולם?
למה, למה סבל רב לאדם?
למה, למה הכול חלף עבר?
ונותרו זיכרונות ועפר.
החיים כל כך, כול כך יפים,
באוויר ריח של פרחים.
מה נפלאה מקהלת הציפורים,
מה נפלא על עץ נחיל דבורים.

הכול עף הכול פורח,
הכול ירוק וצומח,
אך השמחה מליבי נעלמה,
בעיני, עצב עמוק ודמעה.
למה, למה אין צדק בעולם?
למה, למה סבל רב לאדם?
למה, למה הכול חלף עבר?
ונותרו זיכרונות ועפר.

